

Kungs vienmēr ir blakus un Viņa piedošanai nav robežu

Jņ. 21:1-19

„Pēc tam Jēzus vēlreiz parādījās mācekļiem pie Tiberijas jūras. Tas notika tā: tur bija kopā Sīmanis Pēteris, Toms, saukts dvīnis, Nātānaēls no Kānas Galilejā, Cebedeja dēli un vēl divi citi Viņa mācekļi. Sīmanis Pēteris viņiem saka: "Es iešu zvejot." Tie saka Viņam: "Mēs iesim Tev līdzī!" Tad tie aizgāja un iekāpa laivā, bet tanī naktī nekā nedabūja. Rītam austot, Jēzus stāvēja krastā, bet mācekļi nezināja, ka tas ir Jēzus. Tad Jēzus viņiem saka: "Bērni, vai jums ir kas ko ēst?" Tie Viņam atbildēja: "Nav!" Viņš tiem sacīja: "Izmetiet tīklu laivas labajā pusē, tad jūs dabūsit!" Tad tie izmeta tīklu un vairs nevarēja viņu izvilkt aiz zivju daudzuma. Tad māceklis, ko Jēzus mīlēja, saka Pēterim: "Tas ir Kungs!" Sīmanis Pēteris, dzirdēdams, ka Tas ir Kungs, apjoza virsdrēbes, jo viņš bija izģērbies, un metās jūrā. Bet pārējie mācekļi nāca ar laivu, vilkdami tīklu ar zivīm, jo tie nebija tālu no krasta, bet tikai apmēram divi simti oļekšu. Izkāpuši malā, viņi tur redz ugunskuru no oļēm un uz tā zivis noliktas un maizi. Jēzus viņiem saka: "Atnesiet no zivīm, ko jūs esat dabūjuši." Tad Sīmanis Pēteris izkāpa malā un izvilka uz krasta tīklu, pilnu lielām zivīm, kopā simts piecdesmit trīs. Un, lai gan to bija tik daudz, tīkls nesaplīsa. Jēzus viņiem saka: "Nāciet un turiet azaidu!" Bet neviens no mācekļiem nedrīkstēja Viņam jautāt: kas Tu esi? Jo tie gan zināja, ka Tas ir pats Kungs. Tad Jēzus nāk, ņem maizi un dod to viņiem, tāpat arī zivis. Šī bija trešā reize, kad Jēzus parādījās Saviem mācekļiem pēc Savas augšāmcelšanās no miroņiem. Kad viņi azaidu bija turējuši, Jēzus saka Sīmanim Pēterim: "Sīmani, Jāņa dēls, vai tu Mani mīli vairāk nekā šie?" Tas Viņam saka: "Tiešām, Kungs, Tu zini, ka es Tevi mīlu!" Viņš saka tam: "Gani Manus jērus!" Vēl otru reizi Viņš tam saka: "Sīmani, Jāņa dēls, vai tu Mani mīli?" Tas Viņam saka: "Tiešām, Kungs, Tu zini, ka es Tevi mīlu!" Viņš saka tam: "Gani Manas avis!" Trešo reizi Viņš tam saka: "Sīmani, Jāņa dēls, vai tu Mani mīli?" Pēteris noskuma, ka Viņš trešo reizi viņam sacīja: vai tu Mani mīli? - un sacīja Viņam: "Kungs, Tu zini visas lietas, Tu zini, ka es Tevi mīlu." Jēzus saka: "Gani Manas avis! Patiesi, patiesi Es tev saku: jauns būdams, tu pats jozies un gāji, kur gribēji. Kad tu būsi vecs, tu izstiepsi savas rokas un cits tevi jozīs un vedīs tevi, kur tu negribi." Bet to Viņš sacīja, norādīdams, kādā nāvē tas Dievu godinās. Un, to teicis, Viņš tam saka: "Seko Man!"

Stāsts par tīklu izmešanu, ko varam lasīt Mateja, Marka un Lūkasa evaņģēliju sākumos, notiek vēl vienu reizi Jāņa evaņģēlija beigās. Nedaudz savādāks ir stāvoklis šajā Rakstu vietā. Pirmajā reizē, kad Jēzus lika izmest tīklus (Lk. 5:2-5), mācekļi Viņu vēl nepazina, bet tagad viņi atkal Jēzu nepazina. Neskatoties uz skepsi, kas valdīja gan pirmajā reizē, gan tagad, viņi tomēr izmeta tīklus, un viņu loms bija liels. Abās reizēs viņi pēc brīnuma notikšanas atzina, ka Kristus ir Kungs.

Šeit mēs varam vilkt paralēles ar mūsu dzīvi. Kristus ienāk mūsu dzīvēs un, redzot kādu neveiksmi, aicina izmest tīklus otru reizi. Mēs varam šo aicinājumu noraidīt un teikt, kā teica mācekļi: „Meistar, mēs cauru nakti esam strādājuši un nenieka neesam dabūjuši” (Lk. 5:5a), un tā arī palikt pie savas pārliecības. Mācekļi ticībā spēra soli, Pēteris teica: „bet uz Tavu vārdu es gribu tīklu izmest”(Lk.5:5b) un darīja, kā Jēzus teica. Atceramies – viņi nezināja, kas Jēzus ir. Un viņu ticība tika atalgota – tika savākts tik daudz zivju, ka viņu tīkls plīsa.

Arī šīs dienas Rakstu vietā zvejnieki nakti bija zvejojuši, bet nekā nebija dabūjuši, tomēr uz Kristus aicinājumu tīklus izmeta, proti, ticībā paklausīja Jēzum. Un ticība tika atalgota. Tad Pēteris un tagad Kristus mīlais māceklis Jānis atpazīna Kristu. Atpazīna un apliecināja, ka Kristus ir Kungs.

Tiktāl apskatot šo Rakstu vietu varam secināt, ka:

1. Arī tad, kad vēl Kristu nepazīstam, un mums ir skepse par to, uz ko Kristus mūs aicina, tomēr ir vērts paklausīt Kristus aicinājumam, jo ticība tiek atalgota, un Jēzus dara brīnumus, ja ticam.

2. Kad esam paklausījuši kādam brīnumam, kas mūsu dzīvēs noticis, kad esam sekojuši Kristus padomam, mums jāatzīst, ka tas ir Kungs, kas to darījis. Lai tad Viņam pateicam un Viņu slavējam.

Pēc Jēzus nāves Kristus mācekļi un citi Viņa sekotāji bija noskumuši par to, ka Kungs aizgājis. Mēs lasām, ka šī ir trešā reize, kad Jēzus tiem parādījās. Varbūt tāpēc Jēzus mīlais māceklis Jānis Viņu atpazīst. Dieva vārds mums stāsta, ka Jēzus pēc augšāmcelšanās parādījās mācekļiem trīs reizes, lai viņi un mēs ticētu, ka Kristus ir augšāmcēlies un ir starp mums. Ka Viņš var ienākt mūsu ikdienā un aicināt „izmest tīklus” vēl vienu reizi, lai iegūtu to lomu, ko Dievs mums ir sagatavojis.

Jā, tā bija zvejnieku ikdiena, kur Jēzus ieradās. Kārtējā diena, kad Pēteris vēlējās doties zvejot. Un viņa līdzgaitnieki viņam sekoja. Tā teikt, Kristus aizgāja, un ... nu sākas ikdiena. Sākas parastā pelēkā ikdiena. Pēteris varbūt bija šādā noskaņojumā un domāja: „Eh... Kristus bija labs vadītājs, iedvesmotājs, brīnumu darītājs, kad bija pie mums, bet nu Viņš ir prom. Jāiet darīt ikdienas darbi. Es iešu zvejot. Tā vismaz aizmirsīšu to, kas ar Kristu notika.”

Mēs domājam - Lieldienas bija, aizgāja, un nu sākas ikdiena. Bet ... arī ikdienā Kristus ir tikpat klātesošs kā Lieldienās vai kā šodienas Rakstu vietā pie mācekļiem – tepat līdzās, gribēdams mums palīdzēt mūsu neveiksmēs. Dodams padomu ko un kā darīt tad, kad pašu spēkiem nekas neizdodas. Atcerēsimies tās reizes, kad mēs, pilnīgā bezspēkā, esam saukuši Kungu, lai palīdz! Mēs to varam darīt arī pavisam ikdienišķās mūsu dzīves situācijās. Mums nav jāgaida kāda krīze, lai piesauktu Jēzu un lūgtu Viņa palīdzību!

Tālāk Rakstos lasām par Jēzus jautājumiem Pēterim – vai tu Mani mīli? Pēteris apstiprina savu mīlestību uz Kungu. Jocīgi liekas, kāpēc Jēzus trīs reizes atkārtoto šo jautājumu. Varbūt tāpēc, ka Pēteris pirms Kristus krustā sišanas bija Viņu trīs reizes noliedzis (Jņ. 18:15-18, 25-27). Viņš gribēja saņemt trīskāršu apliecību mīlestībai uz Sevi.

Mēs varam jautāt: kā Pēteris jutās tad, kad Jēzus viņam uzdod šos jautājumus? Mēs lasām, ka noskumis. Noskumis - par ko? Ja mums kāds jautā – vai tu mani mīli, tad, ja mīlam šo cilvēku, mums nav problēmu atbildēt, tomēr, ja kāds mums jautātu trīs reizes ... kā mēs justos? Droši vien: 1) pārdomātu vai mūsu atbilde ir patiesa; 2) domās meklētu kādu lietu, kas varētu šim cilvēkam likt šaubīties par mūsu mīlestību.

Ko Pēteris domāja, nezinām. Varbūt viņš atcerējās, ka bija nodevis Jēzu un domāja, ka Jēzus tagad viņam to atgādinās? Varbūt pat viņš vairs nebūs tā klints, uz kuras Kristus cels savu draudzi! Tomēr Kristus tā nedara. Viņš pārliecinās, ka Pēteris Viņu mīl un saka, lai seko Viņam. Ja Pēteris šobrīd mīl Kristu, tad, lai ko viņš būtu darījis pirms tam, ja viņš to ir nožēlojis, tad Kristus piedod. Lūkasa evaņģēlija 7. nodaļā lasām, ko Jēzus saka Pēterim, viņu pamācīdams: „*Tādēļ Es tev saku: viņas grēki, kuru bija daudz, ir piedoti, jo tā daudz mīlējusi*” (Lk. 7:47). Kurš daudz mīl, tam daudzie grēki tiek piedoti.

Lai arī Pēteris bija noskumis par Jēzus vēlmi trīs reizes apliecināt mīlestību uz To Kungu, Jēzus viņu iepriecina. Neskatoties uz to, ka Pēteris ir nodevis savu Kungu trīs reizes, Jēzus aicina viņu ganīt Savas avis. Jēzus paliek uzticīgs tam, ko Viņš pats ir teicis – Viņš piedod Pētera grēkus un uztic Viņam būt par klinti, uz kā celt Savu Baznīcu.

Jēzus nav mainījies un vēlas šodien iepriecināt katru no mums, sakot, ka Viņš piedod mums mūsu grēkus, lai kādi tie arī būtu bijuši, ja tos nožēlojam. Viņš aicina mūs mīlēt Kungu un citus cilvēkus. Mīlēt tā, kā Jēzus mūs mīl ... piedodams mums mūsu grēkus, nodevību. Lai mums ar Dieva palīgu tas izdodas!

Mācītājs Raimonds Mežiņš